

บทที่ 5

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง “การเรียนกวดวิชากับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา : ศึกษาเปรียบเทียบสาขานิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 - 2551” นี้ ได้ถูกนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย และภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอเป็นหัวข้อต่างๆ 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความถี่ ค่าร้อยละ ด้านประชากรศาสตร์และความสัมพันธ์ต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ส่วนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา การเรียนในชั้นเรียนปกติ และความสัมพันธ์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ส่วนที่ 3 : ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยของส่วนผสมทางการตลาด และความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ส่วนที่ 4 : ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านพฤติกรรมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

โดยส่วนที่ 2 และ 3 ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดังนี้

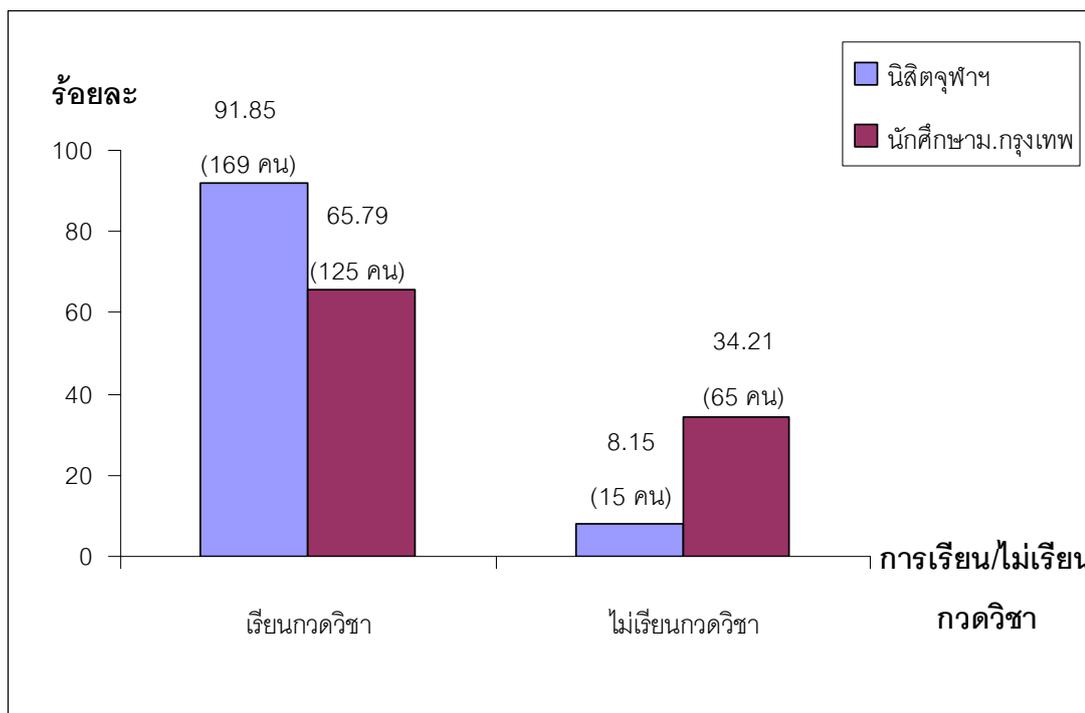
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	กำหนดอยู่ในเกณฑ์	มากที่สุดหรือเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	กำหนดอยู่ในเกณฑ์	มากหรือเห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	กำหนดอยู่ในเกณฑ์	ปานกลางหรือเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	กำหนดอยู่ในเกณฑ์	น้อยหรือเห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	กำหนดอยู่ในเกณฑ์	น้อยที่สุดหรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

5.1 ผลการวิเคราะห์ด้านประชากรศาสตร์และการเรียนกวดวิชา

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทางด้านความถี่ และค่าร้อยละ ด้านประชากรศาสตร์ของผู้เรียนกวดวิชานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้ ผลการวิเคราะห์ด้านการเรียนกวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขานิเทศศาสตร์ ส่วนใหญ่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 91.85 ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 65.79 (ภาพที่ 5.1)

ภาพที่ 5.1

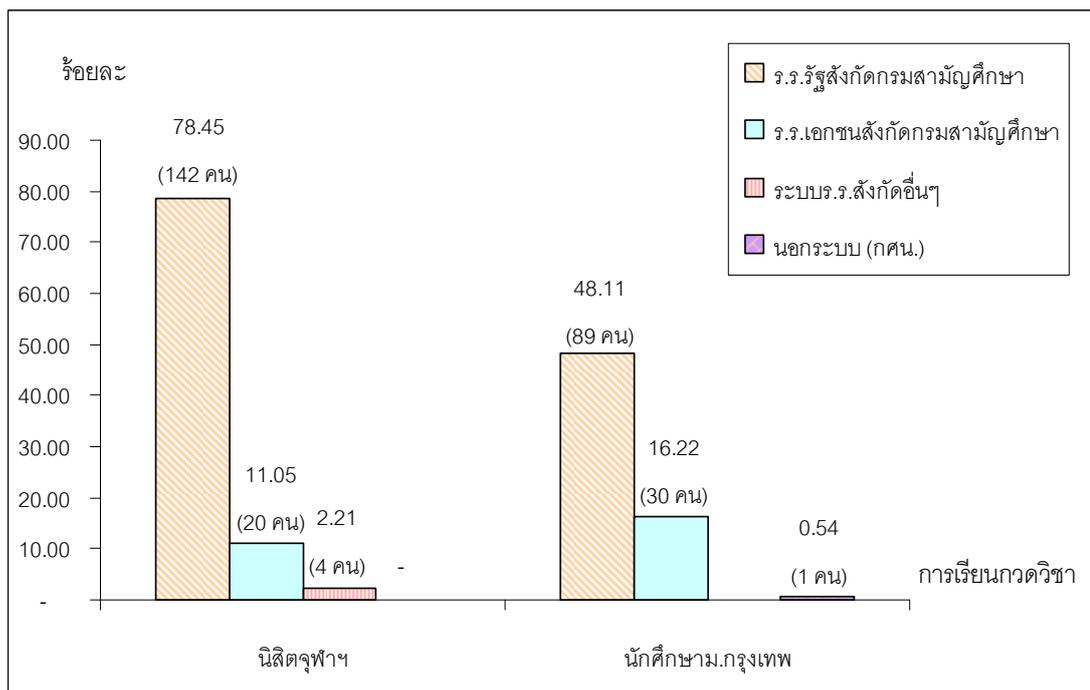
ค่าความถี่ และร้อยละของการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จบมาจากโรงเรียนรัฐสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 78.45 รองลงมาคือ โรงเรียนเอกชนสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 11.05 และมาจากระบบโรงเรียนสังกัดอื่นๆน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.21 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่จบมาจากโรงเรียนรัฐสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 48.11 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชนสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 16.22 และมาจากนอกระบบ (กศน.) คิดเป็นร้อยละ 0.54 ตามลำดับ (ภาพที่ 5.2)

ภาพที่ 5.2

ค่าความถี่ และร้อยละของสังกัดการศึกษาก่อนเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

สำหรับด้านความสัมพันธ์ของสังกัดการศึกษากับการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กันกับการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้สถิติจุดพาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1

ความสัมพันธ์ของสังกัดการศึกษาต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง
 นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางด้านสังกัดการศึกษา แยกตามสถาบัน		เรียนกวดวิชา		ไม่เรียนกวดวิชา		ความสัมพันธ์ กับการเรียน กวดวิชา
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่า P
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	โรงเรียนรัฐสังกัดกรมสามัญศึกษา	142	78.45	8	4.42	0.00*
	โรงเรียนเอกชนสังกัด กรมสามัญศึกษา	20	11.05	6	3.32	
	ระบบโรงเรียนสังกัดอื่นๆ	4	2.21	0	0.00	
	อาชีวศึกษา	0	0.00	1	0.55	
	รวม	181 คน**				
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	โรงเรียนรัฐสังกัดกรมสามัญศึกษา	89	48.11	51	27.57	0.00*
	โรงเรียนเอกชนสังกัด กรมสามัญศึกษา	30	16.22	6	3.24	
	นอกระบบ (กศน.)	1	0.54	3	1.62	
	อาชีวศึกษา	0	0.00	5	2.70	
	รวม	185 คน**				

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

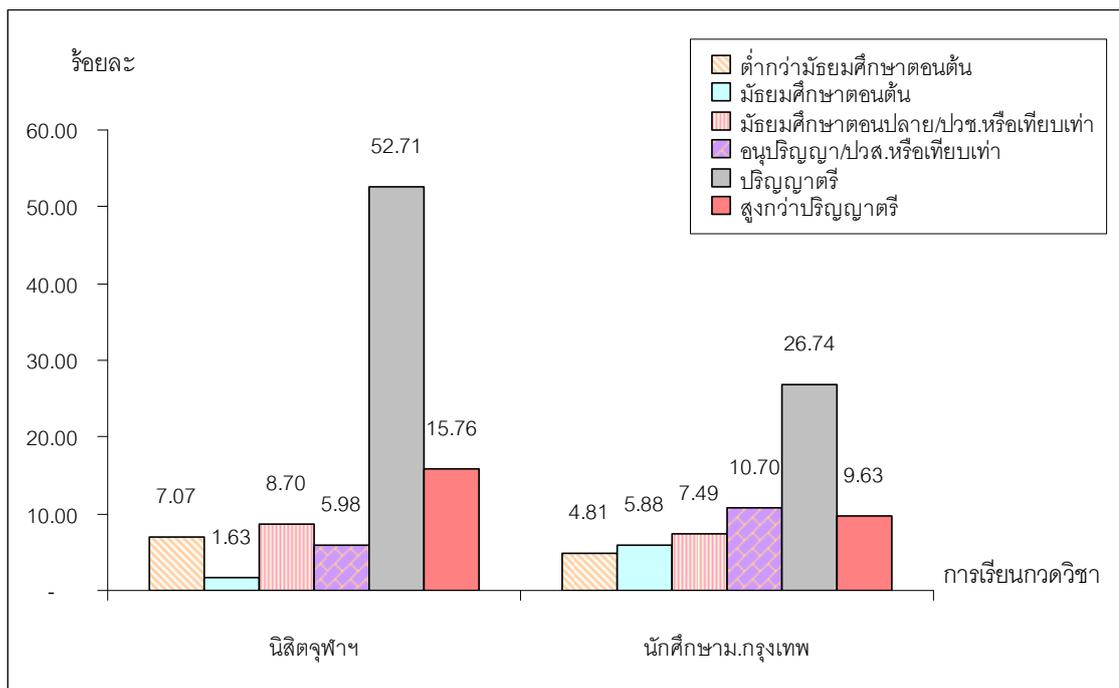
** เลือกใช้เฉพาะข้อมูลที่สมบูรณ์ในการวิเคราะห์

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 52.71 รองลงมาคือ สูงกว่าระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 15.76 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.63 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 26.74 รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 10.70 และระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.81 ตามลำดับ (ภาพที่ 5.3)

ภาพที่ 5.3

ร้อยละของระดับการศึกษาผู้ปกครองกรณีเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

สำหรับด้านความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนี้สถิติจุดพาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2

ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แยกตามสถาบัน		เรียนกวดวิชา		ไม่เรียนกวดวิชา		ความสัมพันธ์ กับการเรียน กวดวิชา
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่า P
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	13	7.07	0	0.00	0.19
	มัธยมศึกษาตอนต้น	3	1.63	1	0.54	
	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า	16	8.70	0	0.00	
	อนุปริญญา / ปวส.หรือเทียบเท่า	11	5.98	3	1.63	
	ปริญญาตรี	97	52.71	8	4.35	
	สูงกว่าปริญญาตรี	29	15.76	3	1.63	
	รวม	184 คน				
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	9	4.81	7	3.74	0.25
	มัธยมศึกษาตอนต้น	11	5.88	2	1.07	
	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า	14	7.49	13	6.95	
	อนุปริญญา / ปวส.หรือเทียบเท่า	20	10.70	11	5.88	
	ปริญญาตรี	50	26.74	27	14.44	
	สูงกว่าปริญญาตรี	18	9.63	5	2.67	
	รวม	187 คน*				

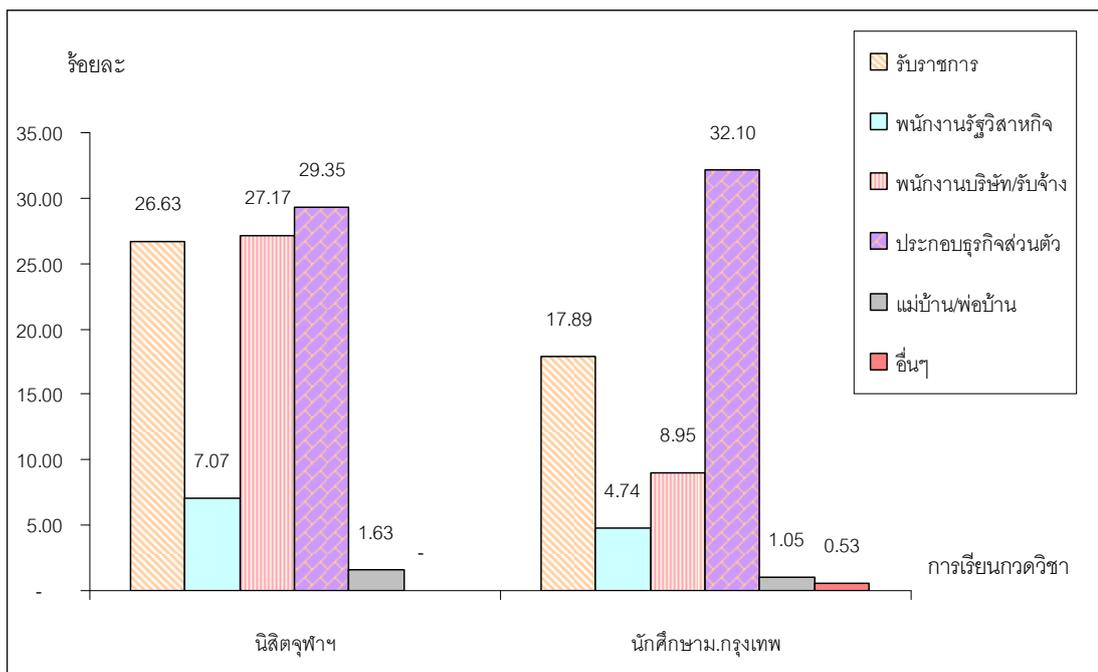
* เลือกใช้เฉพาะข้อมูลที่มีสมบูรณ์ในการวิเคราะห์

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนกวดวิชา ก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 29.35 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างคิดเป็นร้อยละ 27.17 และมีอาชีพแม่บ้าน/พอบ้านน้อย ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.63 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีการเรียนกวดวิชา ก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 17.89 และอาชีพอื่นๆนอกจากที่ระบุไว้ น้อย ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.53 ตามลำดับ (ภาพที่ 5.4)

ภาพที่ 5.4

ร้อยละด้านอาชีพผู้ปกครองกรณีเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

สำหรับด้านความสัมพันธ์ของอาชีพผู้ปกครองกับการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า 'ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3

ความสัมพันธ์ด้านอาชีพผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางด้านอาชีพของผู้ปกครอง แยกตามสถาบัน		เรียนกวดวิชา		ไม่เรียนกวดวิชา		ความสัมพันธ์ กับการเรียน กวดวิชา
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่า P
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	รับราชการ	49	26.63	2	1.09	0.00*
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	7.07	3	1.63	
	พนักงานบริษัท / รับจ้าง	50	27.17	2	1.09	
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	54	29.35	7	3.80	
	แม่บ้าน / พ่อบ้าน	3	1.63	0	0.00	
	อื่นๆ	0	0.00	1	0.54	
	รวม	184 คน				
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	รับราชการ	34	17.89	16	8.42	0.33
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	4.74	2	1.05	
	พนักงานบริษัท / รับจ้าง	17	8.95	13	6.84	
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	61	32.10	31	16.32	
	แม่บ้าน / พ่อบ้าน	2	1.05	4	2.11	
	อื่นๆ	1	0.53	0	0.00	
	รวม	190 คน				

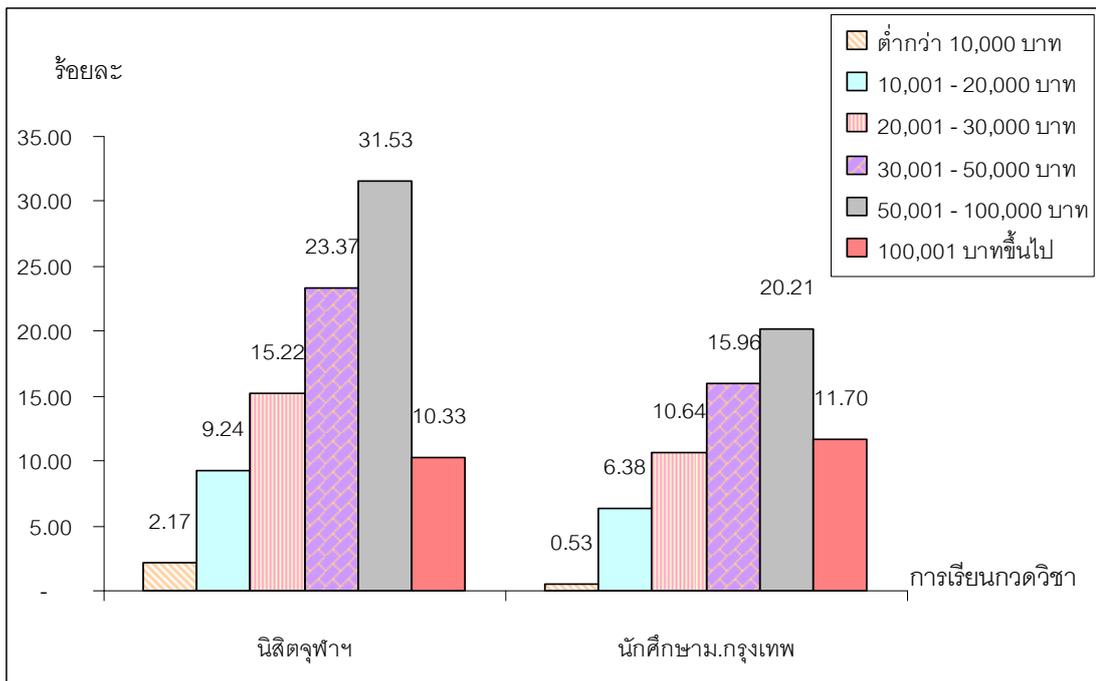
* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 50,001 - 100,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 31.53 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 30,001 - 50,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 23.37 และมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 50,001 - 100,000 บาทเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 20.21 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 30,001 - 50,000 บาทเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 15.96 และมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทน้อยที่สุดเช่นกันคิดเป็นร้อยละ 0.53 ตามลำดับ (ภาพที่ 5.5)

ภาพที่ 5.5

ร้อยละด้านรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกรณีเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

สำหรับด้านความสัมพันธ์ของรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนกับการเรียนกวดวิชา ก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4

ความสัมพันธ์ด้านรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางด้านรายได้ครอบครัว แยกตามสถาบัน		เรียนกวดวิชา		ไม่เรียนกวดวิชา		ความสัมพันธ์ กับการเรียน กวดวิชา ค่า P
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	ต่ำกว่า 10,000 บาท	4	2.17	0	0.00	0.11
	10,001 - 20,000 บาท	17	9.24	4	2.17	
	20,001 - 30,000 บาท	28	15.22	1	0.54	
	30,001 - 50,000 บาท	43	23.37	4	2.17	
	50,001 - 100,000 บาท	58	31.53	2	1.09	
	100,001 บาทขึ้นไป	19	10.33	4	2.17	
	รวม	184 คน				
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	ต่ำกว่า 10,000 บาท	1	0.53	0	0.00	0.40
	10,001 - 20,000 บาท	12	6.38	8	4.26	
	20,001 - 30,000 บาท	20	10.64	9	4.79	
	30,001 - 50,000 บาท	30	15.96	17	9.04	
	50,001 - 100,000 บาท	38	20.21	26	13.83	
	100,001 บาทขึ้นไป	22	11.70	5	2.66	
	รวม	188 คน *				

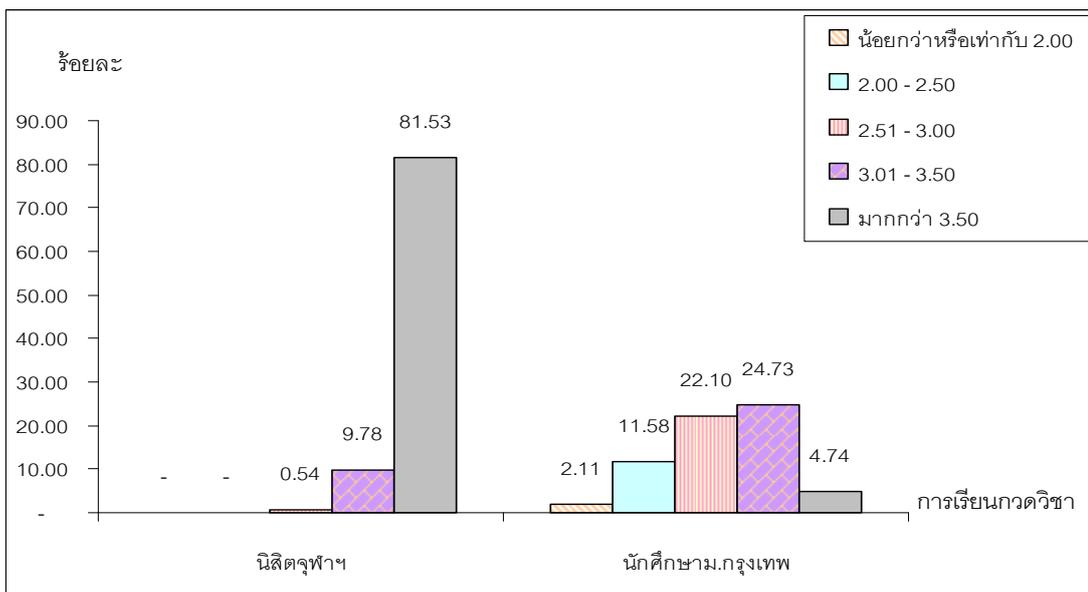
* เลือกใช้เฉพาะข้อมูลที่สมบูรณ์ในการวิเคราะห์

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านระดับคะแนน GPAX พบว่า มีการกระจุกตัวของค่าระดับคะแนน GPAX มากกว่า 3.50 ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยค่า “ระดับคะแนน GPAX มากกว่า 3.50” มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.53 รองลงมาคือค่า “ระดับคะแนน GPAX 3.01 - 3.50” คิดเป็นร้อยละ 9.78 และน้อยที่สุดคือค่า “ระดับคะแนน GPAX 2.51 - 3.00” คิดเป็นร้อยละ 0.54 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า มีการกระจายตัวของค่าระดับคะแนน GPAX มากกว่า โดยที่ค่า “ระดับคะแนน GPAX 3.01 - 3.50” มีการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.73 รองลงมาคือค่า “ระดับคะแนน GPAX 2.51 - 3.00” คิดเป็นร้อยละ 22.10 และน้อยที่สุดคือค่า “ระดับคะแนน GPAX น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00” คิดเป็นร้อยละ 2.11 ตามลำดับ (ภาพที่ 5.6)

ภาพที่ 5.6

ร้อยละของค่าระดับคะแนน GPAX กรณีเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่าง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

สำหรับด้านความสัมพันธ์ของค่าระดับคะแนน GPAX กับการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าสถาบันอุดมศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5

ความสัมพันธ์ของค่าระดับคะแนน GPAX ต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ค่าระดับคะแนน GPAX แยกตามสถาบัน		เรียนกวดวิชา		ไม่เรียนกวดวิชา		ความสัมพันธ์ต่อ การเรียนกวดวิชา
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่า P
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00	-	0.00	-	0.00	0.00*
	2.00 - 2.50	-	0.00	-	0.00	
	2.51 - 3.00	1	0.54	1	0.54	
	3.01 - 3.50	18	9.78	8	4.35	
	มากกว่า 3.50	150	81.53	6	3.26	
	รวม	184 คน				
มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00	4	2.11	6	3.16	0.00*
	2.00 - 2.50	22	11.58	27	14.21	
	2.51 - 3.00	42	22.10	19	10.00	
	3.01 - 3.50	47	24.73	10	5.26	
	มากกว่า 3.50	9	4.74	4	2.11	
	รวม	190 คน				

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ที่มา : จากการคำนวณ

5.2 ผลการวิเคราะห์ด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา

เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา การเรียนในชั้นเรียนปกติ และความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ โดยมีสมมติฐานในการทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ ดังนี้

สมมติฐานทางสถิติที่ 1 (เพื่อต้องการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาทั้งสองสถาบัน)

สมมติฐานหลัก : ทัศนคติการเรียนกวดวิชา และการเรียนในชั้นเรียนปกติด้านต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ มีความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยทางทัศนคติไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง : ทัศนคติด้านต่างๆดังกล่าวในสมมติฐานหลักมีความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยทางทัศนคติแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2 (เพื่อต้องการทราบว่า ทัศนคติต่างๆนั้นมีผลให้นักเรียนหันมากวดวิชามากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา (ลงทุนเรียนเพื่อให้ได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับ))

สมมติฐานหลัก : ทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชา และการเรียนในชั้นเรียนปกติด้านต่างๆของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

สมมติฐานรอง : ทัศนคติด้านต่างๆดังกล่าวในสมมติฐานหลักมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา การเรียนในชั้นเรียนปกติ จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงทัศนคติการตอบเป็นคะแนน (0 - 5) ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์สำหรับคะแนนดังกล่าวนี้ได้ระบุไว้ในหน้า 33 แล้ว จากนั้นจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient : r) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ปราบกฎผลดังนี้ (ตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา การเรียนในชั้นเรียนปกติ และความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ทัศนคติที่มีผลต่อความสำเร็จ	นิสิต จุฬาย	นักศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	ค่า P	ความสัมพันธ์ต่อ ค่าใช้จ่ายในการ เรียนกวดวิชา (นิสิตจุฬาย)		ความสัมพันธ์ต่อ ค่าใช้จ่ายในการ เรียนกวดวิชา (นักศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพ)	
	\bar{X}	\bar{X}		ค่า P	ค่า Y	ค่า P	ค่า Y
ทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชา							
1.ความสำคัญของการเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการสอบเข้า	3.92	3.62	0.00*	0.00*	0.40	0.00*	0.27
2.การเรียนกวดวิชามีส่วนทำให้สอบเข้าได้	3.90	3.56	0.00*	0.02*	0.17	0.02*	0.17
3.ธุรกิจกวดวิชามีข้อดีมากกว่าข้อเสีย	3.86	3.58	0.00*	0.31	0.07	0.11	0.12
ทัศนคติด้านการเรียนในชั้นเรียนปกติ							
1.ประสิทธิภาพของหลักสูตรการสอนก่อนสอบเข้า	3.48	3.58	0.26	0.93	-0.01	0.07	0.13
2.คุณภาพของผู้สอนในชั้นเรียนก่อนสอบเข้า	3.42	3.46	0.65	0.82	-0.02	0.06	0.14
3.คุณภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อการสอนในชั้นเรียนก่อนสอบเข้า	3.33	3.49	0.05*	0.09	0.12	0.15	0.10
4.ประสิทธิภาพการเรียนในชั้นเรียนก่อนสอบเข้า	3.29	3.34	0.60	0.68	-0.03	0.06	0.14

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ค่าความสำคัญเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ไม่แตกต่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (แต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าในทุกๆด้าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้ด้าน “ความสำคัญของการเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการสอบเข้า” มากที่สุดด้วยค่าความสำคัญเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนนักศึกษา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 รองลงมาคือด้าน “การเรียนกวดวิชามีส่วนทำให้สอบเข้าได้” ด้วยค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย 3.90 ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และอันดับสุดท้ายด้าน “ธุรกิจกวดวิชามีข้อดีมากกว่าข้อเสีย” นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย 3.86 ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

ด้านทัศนคติการเรียนในชั้นเรียนปกติ พบว่า มีเพียงทัศนคติด้านเดียวเท่านั้นที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้าน “คุณภาพของเครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อการสอนในชั้นเรียนก่อนสอบเข้า” แม้วานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (เท่ากับ 3.33) ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (เท่ากับ 3.49)

ด้านทัศนคติการเรียนกวดวิชา และการเรียนในชั้นเรียนปกติที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา พบว่า มีเพียง “ทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชา” เท่านั้นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชาเพิ่มสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาที่จะเพิ่มสูงขึ้นเช่นกันในทางกลับกันเมื่อค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชาลดน้อยลง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาที่จะลดน้อยลงเช่นกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ด้าน “ความสำคัญของการเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อการสอบเข้า” มีค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมากที่สุด ซึ่งของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าเท่ากับ 0.40 และมากกว่าของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีค่าเท่ากับ 0.27 รองลงมาคือด้าน “การเรียนกวดวิชามีส่วนทำให้สอบเข้าได้” มีค่าเท่ากับ 0.17 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติด้านอื่นๆไม่พบความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด

เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด และความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ โดยมีสมมติฐานในการทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ ดังนี้

สมมติฐานทางสถิติที่ 1 (เพื่อต้องการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนสมทางการตลาดที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักศึกษาทั้งสองสถาบัน)

สมมติฐานหลัก : ปัจจัยส่วนสมทางการตลาดด้านต่างๆต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ มีความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยทางปัจจัยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานรอง : ปัจจัยส่วนสมทางการตลาดด้านต่างๆในสมมติฐานหลัก มีความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยทางปัจจัยแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2 (เพื่อต้องการทราบว่า ปัจจัยส่วนสมทางการตลาดต่างๆนั้นมีผลให้นักเรียนหันมาทบทวนวิชามากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา (ลงทุนเรียนเพื่อให้ได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับ))

สมมติฐานหลัก : ปัจจัยส่วนสมทางการตลาดด้านต่างๆต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

สมมติฐานรอง : ปัจจัยส่วนสมทางการตลาดด้านต่างๆในสมมติฐานหลักมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนสมทางการตลาดที่มีต่อการเรียนกวดวิชา จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงทัศนคติด้านปัจจัยด้วยการตอบเป็นคะแนน (0 - 5) ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์สำหรับคะแนนดังกล่าวนี้ได้ระบุไว้ในหน้า 33 แล้ว จากนั้นจึงทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient : r) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้ (ตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด
ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา และความสัมพันธ์ที่มีต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา	นิสิต จุฬาย	นักศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพ	ค่า P	ความสัมพันธ์ต่อ ค่าใช้จ่ายในการ เรียนกวดวิชา (นิสิตจุฬาย)		ความสัมพันธ์ต่อ ค่าใช้จ่ายในการ เรียนกวดวิชา (นักศึกษา มหาวิทยาลัย กรุงเทพ)	
				ค่า P	ค่า γ	ค่า P	ค่า γ
ปัจจัยทางผลิตภัณฑ์							
1.ชื่อเสียง ผลงาน และความสามารถของ วิทยากร	4.31	3.90	0.00*	0.21	0.10	0.92	0.01
2.ชื่อเสียงของสถาบันกวดวิชา	4.20	3.91	0.00*	0.41	-0.06	0.55	-0.05
3.คุณภาพของเอกสารการสอน	4.18	3.85	0.00*	0.05*	0.15	0.53	0.06
4.มีหลักสูตรหลากหลายให้เลือกเรียน	3.74	3.78	0.68	0.02*	0.18	0.07	0.17
5.จำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับหลักสูตร	3.72	3.65	0.49	0.05*	0.15	0.04*	-0.19
6.เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.52	3.78	0.01*	0.37	0.07	0.97	0.00
7.จำนวนผู้เรียนเหมาะสมต่อห้องเรียน	3.43	3.53	0.35	0.97	0.00	0.38	0.08
8.การได้เรียนกับวิทยากรโดยตรง (สด)	3.25	3.60	0.01*	0.46	0.06	0.98	0.00
ปัจจัยทางราคา							
1.ราคาเหมาะสมกับคุณภาพของหลักสูตร	3.64	3.51	0.20	0.07	0.14	0.50	-0.06
2.ราคาเรียนถูกกว่าที่อื่นโดยเปรียบเทียบ	3.01	3.23	0.06	0.63	-0.04	0.58	-0.05
ปัจจัยทางสถานที่							
1.สถานที่หาพบได้ง่าย	3.75	3.86	0.28	0.17	0.11	0.78	0.03
2.มีการตั้งรวมกลุ่มกันเป็นศูนย์รวมสถานที่กวด วิชา	3.30	3.69	0.00*	0.41	0.06	0.58	0.05
3.สถานที่อยู่ใกล้ที่พัก	3.18	3.37	0.15	0.00*	0.32	0.82	0.02
4.สถานที่อยู่ใกล้ศูนย์การค้า	3.05	3.65	0.00*	0.07	0.14	0.32	0.09
5.สถานที่จอดรถสะดวก	2.87	3.50	0.00*	0.09	0.13	0.66	0.04
ปัจจัยทางการส่งเสริมการตลาด							
1.การส่งเสริมการตลาดในด้านต่างๆ เช่น การลด ค่าเรียนสำหรับสมาชิก การแจกอุปกรณ์การเรียน การรับประกันคืนเงินถ้าสอบไม่ได้ ฯลฯ	3.28	3.53	0.03*	0.02*	0.17	0.25	0.11
2.การประชาสัมพันธ์ในด้านต่างๆ เช่น การจัด บรรยายพิเศษ การให้ทดลองเรียนฟรี ฯลฯ	3.28	3.53	0.03*	0.00*	0.25	0.42	-0.07

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านปัจจัยทางผลิตภัณฑ์ พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยต่อการเรียนกวดวิชาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางถึงมาก ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีค่ามากกว่าของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้าน “ชื่อเสียง ผลงาน และความสามารถของวิทยากร” ด้าน “ชื่อเสียงของสถาบันกวดวิชา” และด้าน “คุณภาพของเอกสารการสอน” ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีค่าน้อยกว่าของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้าน “เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน” และด้าน “การได้เรียนกับวิทยากรโดยตรง(สด)”

ด้านปัจจัยทางราคา พบว่า ทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยต่อการเรียนกวดวิชาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางถึงมาก โดยทั้งสองสถาบันได้ให้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันในปัจจัยทางด้านราคาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านปัจจัยทางสถานที่ พบว่า ทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าความสำคัญเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยต่อการเรียนกวดวิชาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางถึงมาก โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้าน “มีการตั้งรวมกลุ่มกันเป็นศูนย์รวมสถานที่กวดวิชา” ด้าน “สถานที่อยู่ใกล้ศูนย์การค้า” และด้าน “สถานที่จอดรถสะดวก”

ด้านปัจจัยทางการส่งเสริมการตลาด พบว่า ทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ค่าความสำคัญเป็นคะแนนเฉลี่ยต่อการเรียนกวดวิชาอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีค่าน้อยกว่าของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้าน “การส่งเสริมการตลาดในด้านต่างๆ” และด้าน “การประชาสัมพันธ์ในด้านต่างๆ”

สำหรับความสัมพันธ์ของปัจจัยทางผลิตภัณฑ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชานั้น พบว่า ปัจจัยทางผลิตภัณฑ์ด้าน “การมีหลักสูตรหลากหลายให้เลือกเรียน” ด้าน “คุณภาพของเอกสารการสอน” และด้าน “จำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับหลักสูตร” ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงด้วยค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) 0.18 0.15 และ 0.15

ตามลำดับ กล่าวคือ เมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางผลิตภัณฑ์ในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาเพิ่มสูงขึ้น ในทางกลับกัน เมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางผลิตภัณฑ์ในด้านต่างๆ ลดต่ำลง จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาลดต่ำลงเช่นกัน ส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า มีเพียงด้าน “จำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับหลักสูตร” เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา และเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงด้วยค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) -0.19 กล่าวคือ เมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยด้านนี้มีค่าสูงขึ้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาลดต่ำลง และเมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยด้านนี้ต่ำลงจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาเพิ่มสูงขึ้น

สำหรับด้านปัจจัยทางราคา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของทั้งสองสถาบัน

ส่วนปัจจัยทางสถานที่ พบว่า มีเพียงด้าน “สถานที่อยู่ใกล้ที่พัก” ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงด้วยค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) 0.32 กล่าวคือ เมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้าน “สถานที่อยู่ใกล้ที่พัก” สูงขึ้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาเพิ่มสูงขึ้น ในทางกลับกัน เมื่อค่าระดับความสำคัญของคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้าน “สถานที่อยู่ใกล้ที่พัก” ลดต่ำลง จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาลดต่ำลงเช่นกัน

และด้านปัจจัยทางการส่งเสริมการตลาด พบว่า มีเพียงด้าน “การประชาสัมพันธ์ในด้านต่างๆ” และด้าน “การส่งเสริมการตลาดต่างๆ” ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงด้วยค่าความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) 0.25 และ 0.17 ตามลำดับ

5.4 ผลการวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมการเรียนกวดวิชา

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างด้านพฤติกรรมด้านต่างๆที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้

การเลือกรูปแบบการเรียนกวดวิชาก่อนเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการกวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี คิดเป็นร้อยละ 64.50 เช่นเดียวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ คิดเป็นร้อยละ 39.20 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8

พฤติกรรมกรเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

รูปแบบการเรียนกวดวิชา	นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ลำดับที่ 1)		นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ลำดับที่ 1)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กวดวิชานอกระบบ	25	14.79	35	28.00
กวดวิชาสำหรับเปิดสอนตลอดปี	109	64.50	49	39.20
กวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ	21	12.43	23	18.40
กวดวิชาที่โรงเรียนของตนเอง	7	4.14	7	5.60
กวดวิชาประเภท Pre-Admission	7	4.14	10	8.00
อื่นๆ	-	0.00	1	0.80
รวม	169	100.00	125	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์ พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลือกจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์อยู่ในช่วง “มากกว่า 5 แต่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.54 รองลงมาคือ “2 - 5 ชั่วโมง” คิดเป็นร้อยละ 28.99 และน้อยที่สุดคือช่วง “มากกว่า 10 แต่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง” คิดเป็นร้อยละ 9.47 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพเลือกจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์อยู่ในช่วง “2 - 5 ชั่วโมง” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ “มากกว่า 5 แต่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง” คิดเป็นร้อยละ 28.00 และน้อยที่สุดคือช่วง “น้อยกว่า 2 ชั่วโมง” คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.9

จำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาต่อสัปดาห์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

จำนวนชั่วโมงเรียน กวดวิชาต่อสัปดาห์	นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		นักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	0	0.00	1	0.80
2 - 5 ชั่วโมง	49	28.99	55	44.00
มากกว่า 5 แต่น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	55	32.54	35	28.00
8 - 10 ชั่วโมง	27	15.98	21	16.80
มากกว่า 10 แต่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง	16	9.47	6	4.80
15 ชั่วโมงขึ้นไป	22	13.02	6	4.80
เรียนกวดวิชาแต่ไม่ระบุจำนวน	-	0.00	1	0.80
รวม	169	100.00	125	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านรูปแบบเน้นกลุ่มการเรียนรู้กวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการเลือกเน้นกลุ่มการเรียนรู้ประเภท “GPA” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.17 รองลงมาคือประเภท “กลุ่ม O-NET” คิดเป็นร้อยละ 27.81 และน้อยที่สุดคือประเภท “กลุ่ม GPAX” คิดเป็นร้อยละ 5.33 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ความสำคัญกับการเลือกเน้นกลุ่มการเรียนรู้ประเภท “O-NET” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.60 รองลงมาคือประเภท “กลุ่ม A-NET” คิดเป็นร้อยละ 21.60 และน้อยที่สุดคือประเภท “กลุ่ม GPAX” คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.10)

ตารางที่ 5.10

กลุ่มการเรียนรู้กวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

พฤติกรรมที่มีต่อรูปแบบเน้นกลุ่มการเรียนรู้กวดวิชาก่อนเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา	นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ลำดับที่ 1)		นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ลำดับที่ 1)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่ม O-NET	47	27.81	57	45.60
กลุ่ม A-NET	13	7.69	27	21.60
กลุ่ม GPAX	9	5.33	15	12.00
กลุ่ม GPA	100	59.17	25	20.00
อื่นๆ*	-	0.00	1	0.80
รวม	169	100.00	125	100.00

* หมายถึงเรียนกวดวิชาแต่ไม่ได้ระบุข้อมูล

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านเหตุผลที่มีต่อการเรียนกวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับเหตุผล “เพื่อเตรียมสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาคือ “เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น” คิดเป็นร้อยละ 21.30 และน้อยที่สุดคือ “ผู้ปกครองให้เรียน” คิดเป็นร้อยละ 4.14 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ ให้ความสำคัญกับเหตุผล “เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ “เพื่อเตรียมสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา” คิดเป็นร้อยละ 24.00 และน้อยที่สุดคือ “เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนขึ้นเรียนปกติ” คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.11)

ตารางที่ 5.11

เหตุผลที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ สาขานิเทศศาสตร์

เหตุผลที่มีต่อการเรียนกวดวิชา	นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ลำดับที่ 1)		นักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ (ลำดับที่ 1)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าใจบทเรียนในห้องเรียน	16	9.47	24	19.20
เพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น	36	21.30	50	40.00
ผู้ปกครองให้เรียน	7	4.14	8	6.40
เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนขึ้นเรียนปกติ	8	4.73	5	4.00
เรียนตามเพื่อนและค่านิยม	11	6.51	7	5.60
เพื่อเตรียมสอบคัดเลือกเข้า สถาบันอุดมศึกษา	91	53.85	30	24.00
อื่นๆ*	-	0.00	1	0.80
รวม	169	100.00	125	100.00

* หมายถึงเรียนกวดวิชาแต่ไม่ได้ระบุข้อมูล

ที่มา : จากการคำนวณ

การเลือกลักษณะสถานที่เรียนกวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับ “สถานที่กวดวิชาเฉพาะที่” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.91 รองลงมาคือ “สถานที่กวดวิชารวมตัวกันเป็นกลุ่ม” คิดเป็นร้อยละ 36.76 และน้อยที่สุดคือ “โรงเรียน” คิดเป็นร้อยละ 1.96 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ความสำคัญกับ “สถานที่กวดวิชาเฉพาะที่” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.79 รองลงมาคือ “สถานที่กวดวิชารวมตัวกันเป็นกลุ่ม” คิดเป็นร้อยละ 28.26 และน้อยที่สุดคือ “โรงเรียน” คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.12)

ตารางที่ 5.12

สถานที่เรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ลักษณะของสถานที่กวดวิชา	นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		นักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่กวดวิชาเฉพาะที่	112	54.91	77	55.79
สถานที่กวดวิชารวมตัวกันเป็นกลุ่ม	75	36.76	39	28.26
สถานที่กวดวิชานอกสถานที่แล้วแต่นัด	11	5.39	12	8.70
โรงเรียน	4	1.96	8	5.80
อื่นๆ	2	0.98	2	1.45
รวม	204	100.00	138	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

การเลือกช่วงเวลาในการเรียนกวดวิชา พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการเลือก “ช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.78 รองลงมาคือ “ช่วงวันจันทร์ - ศุกร์” คิดเป็นร้อยละ 32.50 และน้อยที่สุดคือ “ช่วงอื่นๆ” คิดเป็นร้อยละ 1.43 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพให้ความสำคัญกับการเลือก “ช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.45 รองลงมาคือ “ช่วงวันจันทร์ - ศุกร์” คิดเป็นร้อยละ 26.12 และน้อยที่สุดคือ “ช่วงอื่นๆ” คิดเป็นร้อยละ 1.49 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.13)

ตารางที่ 5.13

ช่วงเวลาที่เลือกเรียนกวดวิชาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

ช่วงเวลาที่เลือกกวดวิชา	นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		นักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์	131	46.78	81	60.45
ช่วงวันจันทร์ - ศุกร์	91	32.50	35	26.12
ช่วงปิดภาคเรียน	54	19.29	16	11.94
ช่วงอื่นๆ	4	1.43	2	1.49
รวม	280	100.00	134	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียน พบว่า ทั้งนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียน 5,000 - 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.58 และ 60.00 ตามลำดับ รองลงมาคือ 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.93 และ 12.00 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.14 และ 3.20 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.14)

ตารางที่ 5.14

ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อภาคเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์

จำนวนค่าใช้จ่าย การเรียนต่อภาคเรียน	นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		นักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	21	12.43	21	16.80
5,000 - 10,000 บาท	99	58.58	75	60.00
10,001 - 15,000 บาท	32	18.93	15	12.00
15,001 - 20,000 บาท	7	4.14	4	3.20
มากกว่า 20,000 บาท	10	5.92	9	7.20
เรียนกวดวิชาแต่ไม่ได้ระบุข้อมูล	-	-	1	0.80
รวม	169	100.00	125	100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

5.5 สรุป

โดยสรุปหากพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาเพื่อมุ่งหวังเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับนั้น มีปัจจัยในการเลือกเรียนกวดวิชาที่สำคัญคือ ปัจจัยทางด้านผลิตภัณท์มากกว่าปัจจัยทางด้านอื่นๆ ที่เน้นความสำคัญกับวิทยากรชื่อเสียงของสถาบันกวดวิชา และคุณภาพของเอกสารการเรียนกวดวิชา ส่วนด้านพฤติกรรมที่สำคัญนั้น พบว่า นิยมเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนเฉพาะที่และมีการเปิดสอนตลอดทั้งปี เน้นการเรียนกลุ่มวิชา O-NET และ GPA โดยเรียน 2 - 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในช่วงวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์ และมีค่าใช้จ่ายในการเรียนประมาณ 5,000 - 10,000 บาทต่อภาคเรียน อย่างไรก็ตามหากพิจารณาเปรียบเทียบกันระหว่างสองสถาบัน จะพบว่า สิ่งที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ เรื่องทัศนคติด้านการเรียนกวดวิชา โดยนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการเรียนกวดวิชาเพื่อมุ่งหวังเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนด้านปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดนั้น พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณท์มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในทางกลับกันได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสถานที่และการส่งเสริมการตลาดน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการอธิบายผลการศึกษาข้างต้นจะกล่าวไว้ในหัวข้อ 6.2 ต่อไป